

บทที่ 1

บทนำ

ในช่วงประมาณ 20 ปีที่ผ่านมาได้มีนักวิทยาศาสตร์ให้ความสนใจและศึกษาสหสัมพันธ์ต่างๆของคู่อนุภาค (Bialynicki-Birula และ Bialynicka-Birula, 1990; Manoukian, 1992; Manoukian และ Caramanlian, 1994; Ducan และ Stehle, 1987; Mandel, 1983; Richter, 1983; Sobolowska และ Mostowski, 1983; Manoukian และ Ungkitchanukit, 1994) โดยได้ศึกษาแนวโน้มของอนุภาคที่ได้จากแหล่งกำเนิดต่างๆ ทั้งแหล่งกำเนิดที่ไม่มีอันตรกิริยาและมีอันตรกิริยาเพื่อดูว่าแนวโน้มในการเคลื่อนที่ของคู่อนุภาคเหล่านี้จะเกิดขึ้นในทิศทางเดียวกัน หรือว่าในทิศทางตรงข้ามกัน โดยแสดงผลในเทอมทางสถิติ ตัวอย่างเช่นการศึกษาสหสัมพันธ์ของคู่อนุภาค โดยในปีค.ศ. 1990 Bialynicki-Birula และ Bialynicka-Birula [1990] ทำให้สามารถเขียนสหสัมพันธ์ของคู่อนุภาคในรูปฟังก์ชันโคไซน์ของมุมระหว่างทิศทางของโมเมนตัม ของคู่อนุภาค เราอาจเรียกได้ว่าเป็นสหสัมพันธ์ของมุมของคู่อนุภาค โดยที่เมื่อสหสัมพันธ์ที่ได้มานั้นมีค่าเป็นบวกจะแสดงถึงคู่อนุภาคที่เกิดจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ที่พิจารณา มีแนวโน้มเคลื่อนที่ไปในทิศทางเดียวกันและในกรณีที่มีค่าเป็นลบจะแสดงถึงคู่อนุภาคมีแนวโน้มที่จะเคลื่อนที่ไปในทิศทางตรงข้ามกัน ดังเช่นในงานตีพิมพ์ที่ผ่านของ Manoukian และ Ungkitchanukit ในปี ค.ศ. 1994 ซึ่งได้ศึกษาสหสัมพันธ์ของมุมของคู่อนุภาคที่มีพลังงานเท่ากันที่ได้จากกระบวนการมูลฐานต่างๆ เช่น $e+e^-$ annihilation, $e+e^-$ production เป็นต้น พิจารณาและคำนวณโดยใช้ทฤษฎีสถิติควอนตัม โดยที่เครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการหาค่าสหสัมพันธ์นี้ เรียกว่า “conditional probability density, $f(n_1, n_2)$ ” ซึ่งเป็นฟังก์ชันของโมเมนตัม(n_1, n_2) ของคู่อนุภาคในกระบวนการที่พิจารณาทำให้ได้สหสัมพันธ์ของมุมของคู่อนุภาค เขียนได้ดังนี้ $\int n_1 n_2 f(n_1, n_2) d\Omega_1 d\Omega_2$ ในงานของ Manoukian และ Ungkitchanukit สหสัมพันธ์ที่ได้ไม่ขึ้นอยู่กับโมเมนตัมเริ่มต้น

ในการศึกษาสหสัมพันธ์โพลาไรเซชันของสปินของคู่อนุภาคที่วัดค่าพร้อมกัน เมื่อเร็ว ๆ นี้ (Yongram and Manoukian, 2003; Manoukian and Yongram, 2004; Manoukian and Yongram, 2005; Yongram, Manoukian and Siranan, 2006) ซึ่งคู่อนุภาคที่พิจารณาเกิดในกระบวนการต่างๆ ที่อธิบายได้โดยใช้ทฤษฎีสถิติควอนตัม การคำนวณวิเคราะห์

สหสัมพันธ์โพลาไรเซชันของสปินของคู่อนุภาคที่พิจารณา สามารถอธิบายโดยใช้สมการทางคณิตศาสตร์ซึ่งคำนวณได้โดยตรงจากวิธีทางทฤษฎีสถานะควอนตัม โดยความน่าจะเป็นของการวัด เรียกว่า “Joint probabilities of particles polarization correlations” ดังเช่นในงานตีพิมพ์ในการศึกษาสหสัมพันธ์โพลาไรเซชันของคูโฟตอนที่ได้จากกระบวนการรวมตัวกันของอิเล็กตรอน-โพสิตรอนแล้วกลายเป็นโฟตอน 2 ตัว (Yongram and Manoukian, 2003) พบว่าค่าความน่าจะเป็นของการวัดนั้นขึ้นอยู่กับอัตราเร็วของอนุภาคเริ่มต้น และผลที่ได้ในงานตีพิมพ์ต่อๆ มา ดังเช่น สหสัมพันธ์โพลาไรเซชันของสปินของคูอิเล็กตรอนที่ได้จากกระบวนการกระเจิงเนื่องจากการชนกันเองของคูอิเล็กตรอน (Manoukian and Yongram, 2004) สหสัมพันธ์โพลาไรเซชันของสปินของคูอิเล็กตรอน-โพสิตรอนที่ได้จากนั้นบ่งชี้ถึงที่มีประจุและไม่มีประจุ (Manoukian and Yongram, 2005) และการศึกษาสหสัมพันธ์โพลาไรเซชันของสปินของคูมิวออน-แอนติมิวออนที่ได้จากกระบวนการการผลิตมิวออน-แอนติมิวออนจากการรวมกันของอิเล็กตรอน-โพสิตรอน (Yongram, Manoukian and Siranan, 2006) โดยใช้อันตรกิริยาไฟฟ้าอย่างอ่อนของวายน์เบิร์ก-ชาลาม พบว่านอกจากค่าความน่าจะเป็นของการวัดจะขึ้นอยู่กับอัตราเร็วของอนุภาคเริ่มต้นแล้วยังขึ้นอยู่กับวิธีการวัดด้วย ซึ่งการคำนวณวิเคราะห์ที่กล่าวมาเป็นการคำนวณเชิงพลวัตซึ่งต่างจากผลการพิจารณาโดยการรวมสปินของอนุภาคโดยตรง (Clauser and Shimoney, 1978) ซึ่งมักใช้ในการศึกษาเชิงจลนศาสตร์ (กรณีอัตราเร็วของคู่อนุภาคเริ่มต้นมีค่าต่ำๆ) ปริมาณที่สัมพันธ์กับความสนใจในที่นี้ในการทดสอบความไม่เท่าเทียมกันของเบลล์ [1, 2] สัญลักษณ์มาตรฐาน

$$S = \frac{p_{12}(a_1, a_2)}{p_{12}(\infty, \infty)} - \frac{p_{12}(a_1, a'_2)}{p_{12}(\infty, \infty)} + \frac{p_{12}(a'_1, a_2)}{p_{12}(\infty, \infty)} + \frac{p_{12}(a'_1, a'_2)}{p_{12}(\infty, \infty)} - \frac{p_{12}(a'_1, \infty)}{p_{12}(\infty, \infty)} - \frac{p_{12}(\infty, a_2)}{p_{12}(\infty, \infty)} \quad (1.1)$$

ดังที่ คำนวณจาก QED. ในที่นี้ $a_1, a_2, (a'_1, a'_2)$ ระบุทิศทางตามกับโพลาไรเซชันของการวัดคู่อนุภาค โดย $p_{12}(a_1, a_2)/p_{12}(\infty, \infty)$ แทนความน่าจะเป็นร่วม และ $p_{12}(a_1, \infty)/p_{12}(\infty, \infty)$ และ $p_{12}(\infty, a_2)/p_{12}(\infty, \infty)$ แทนความน่าจะเป็นเมื่อวัดโพลาไรเซชันของอนุภาคตัวเดียว ($p_{12}(\infty, \infty)$ เป็น normalization factor). ความน่าจะเป็นสัมพันธ์ (ดังเช่นคำนวณจาก QED) จะแทนได้โดย $P[\chi_1, \chi_2], P[\chi_1, -]$ และ $P[-, \chi_2]$ โดย χ_1 and χ_2 แทนมุมระบุทิศทางตามการวัดสปินเทียบกับแกนที่แน่นอน เพื่อแสดงให้เห็นว่ากระบวนการใน QED ละเมิดความไม่เท่าเทียมกันของเบลล์ของตัวแปรซ่อนเร้น (LHV) เพียงพอต่อการหาเซตของมุม χ_1, χ_2, χ'_1 , and χ'_2 เช่นนั้น S มีค่าอยู่นอกช่วง $[-1, 0]$ ผลจากการคำนวณวิเคราะห์สหสัมพันธ์โพลาไรเซชันของคู่อนุภาคที่กล่าวมานั้นได้แสดงให้เห็นความขัดแย้งอย่างชัดเจนเมื่อทดสอบตามวิธีการทดสอบของเบลล์

จากผลการศึกษาข้างต้นทำให้เห็นว่าค่าสหสัมพันธ์ของคู่อนุภาคขึ้นกับปัจจัยต่างๆ เช่น โมเมนตัม, โพลาไรเซชันและสปิน จึงทำให้เกิดความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยอื่นที่นำจะมีผลต่อค่าสหสัมพันธ์ของคู่อนุภาคและเนื่องจากการกำเนิดของคู่อนุภาคในกระบวนการที่พิจารณานั้นเกิดในทฤษฎีที่เรียกว่าทฤษฎีพลศาสตร์ไฟฟ้าควอนตัม ดังนั้นในงานวิจัยนี้เราจะศึกษา

สหสัมพันธ์ของคู่อนุภาคที่เกิดจากกระบวนการที่พิจารณาโดยทฤษฎีสมมาตรยิ่งยวดควอนตัมอิเล็กโตรไดนามิกส์ (Supersymmetry Quantum electrodynamics) อีกด้วย ผลการคำนวณวิเคราะห์ที่ได้นั้นจะช่วยยืนยันหรือขัดแย้งกับ Bell's inequality วัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยนี้คือการศึกษาปัจจัยอื่นที่น่าจะมีผลต่อค่าสหสัมพันธ์ของคู่อนุภาคและ เพื่อศึกษาสหสัมพันธ์ของคู่อนุภาคที่เกิดจากกระบวนการที่พิจารณาโดยทฤษฎีสมมาตรยิ่งยวดควอนตัมอิเล็กโตรไดนามิกส์ (Supersymmetry Quantum electrodynamics) ผลการวิเคราะห์ที่ได้นั้นจะช่วยยืนยันหรือขัดแย้งกับ Bell's inequality

รายงานการวิจัยนี้ถูกจัดเรียงหัวข้อเรื่องดังนี้ บทที่ 2 เราจะแนะนำกระบวนการมูลฐานในทฤษฎีควอนตัมอิเล็กโตรไดนามิกส์ที่เราใช้ในการศึกษาสหสัมพันธ์ของโฟราไรเซชันของคู่กำเนิดอนุภาคในบทที่ 3 เราจะคำนวณหาแอมพลิจูดการเปลี่ยนสถานะสุญญากาศไปยังสุญญากาศเพื่อใช้ประยุกต์หากระบวนการมูลฐานในทฤษฎีสมมาตรยิ่งยวดควอนตัมอิเล็กโตรไดนามิกส์ ในบทที่ 4 และ 5 ศึกษาและคำนวณหาความน่าจะเป็นของสหสัมพันธ์ของโฟราไรเซชันของคู่อนุภาคกำเนิดในกระบวนการมูลฐานในทฤษฎีควอนตัมอิเล็กโตรไดนามิกส์ และทฤษฎีสมมาตรยิ่งยวดควอนตัมอิเล็กโตรไดนามิกส์ ในบทที่ 6 เราได้สรุปและวิจารณ์ผลการวิจัยสหสัมพันธ์ของโฟราไรเซชันของคู่อนุภาคกำเนิดในกระบวนการมูลฐานในทฤษฎีพลศาสตร์ไฟฟ้าควอนตัมหลังจากบรรณานุกรมจะเป็นภาคผนวก ภาคผนวก A เป็นการสรุปการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการ ส่วนภาคผนวก B จะเป็น reprint ของบทความวิจัยตีพิมพ์จากโครงการนี้